

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość XXX > Wartość, piękno i bogactwo przyrody
ożywionej: roślin i zwierząt

WARTOŚĆ XXX

Wartość, piękno i bogactwo przyrody ożywionej: roślin i zwierząt

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój osobowy

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Odpowiedzialność za środowisko przyrodnicze

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Szacunek dla przyrody ożywionej

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Przyroda ożywiona łączy się z naszym życiem.
- Kontakt z przyrodą przyczynia się do rozwoju człowieka.
- Organizacje działające na rzecz ochrony przyrody.

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Obowiązuje ochrona zagrożonych gatunków roślin i zwierząt.
- Wyrządzanie szkody przyrodzie ożywionej obraca się zawsze przeciwko człowiekowi.
- To, co żyje w naszym otoczeniu, jest własnością wspólną.

Zasady

- Poznają gatunki roślin i zwierząt.
- Używam produktów, które nie zagrażają przyrodzie ożywionej.
- Zbieram informacje dotyczące zagrożeń i ochrony przyrody.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość XXX > Wartość, piękno i bogactwo przyrody ożywionej: roślin i zwierząt

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Kontakt z przyrodą ożywioną uczy poszanowania życia.
- Troska o przyrodę rozwija w człowieku odpowiedzialność i szacunek dla wszystkiego co żyje.
- Swoim postępowaniem rodzice mogą zaszczerpić w dziecku zainteresowanie przyrodą.

Zasady

- Uczę szacunku dla przyrody ożywionej, ukazuję szkodliwe skutki niewłaściwej ingerencji człowieka w środowisko organizmów żywych¹.
- Stwarzam dogodne i właściwe warunki dla hodowanych roślin i zwierząt.
- W otoczeniu rodziny są dostępne rośliny i zwierzęta.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Kultura osobista to również dbałość o zachowanie odwiedzanych miejsc (miejsce biwakowe, łąka, jezioro etc.) w nienaruszonym stanie.
- Postawa agresywna wobec przyrody ożywionej ma negatywny wpływ na nią samą i na człowieka.
- Człowiek i przyroda ożywiona tworzą środowisko życia.

Zasady

- Organizuję wycieczki krajoznawcze w celu poznania bogactwa przyrody ożywionej.
- Zachęcam uczniów do korzystania z produktów organicznych właściwie przetworzonych.
- Opiekę nad środowiskiem naturalnym w otoczeniu szkoły przekazuję uczniom.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Wspólnie z uczniami przeprowadzamy akcję w trosce o zagrożoną przyrodę w naszym regionie np. sprzątanie lasu, zbiórka makulatury. Uczniowie mogą również zorganizować małą kampanię (wymyślanie haseł, druk ulotek, plakatów) promującą np.: używanie szklanych butelek, organicznych toreb w zastępstwie plastikowych itp.

¹ „Gospodarka współczesna, podobnie jak i inne dziedziny życia społecznego, odznacza się nadzwyczaj szybko wzrastającą dominacją życia człowieka nad naturą”. KDK 63.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość XXX > Wartość, piękno i bogactwo przyrody
ożywionej: roślin i zwierząt

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Uczniowie mają świadomość istnienia wielu zagrożeń dla natury ożywionej, które mogą wynikać z ich działania. Podejmują konkretne inicjatywy w celu ochrony fauny i flory. Dostrzegają wartość i piękno otaczającej przyrody². Powstaje świadomość wspólnego środowiska życia.

2.10. ZAGROŻENIA

Sprawy związane z ochroną środowiska traktuje się jako zbiór nakazów i zakazów, pozostających bez związku z życiem. Zwierzęta domowe traktowane są jako przejściowe maskotki. Istnieje też ryzyko przesadnych działań na rzecz ochrony zwierząt, wobec których prawa człowieka stają się drugorzędne.

² „W swoim publicznym nauczaniu Jezus podnosi wartość elementów natury. Jest On nie tylko mądrym komentatorem natury w przykładach, które lubi przytaczać, oraz w swoich przypowieściach, lecz również jej władcą (por. Epizod burzy u Mt 8,23-27, czy scenę opisaną przez Mt 14,22-23, w której krocący po wodzie Jezus ucisza wiatr; (Mk 6,44-52; J 6,16-21). Pan zaprzęga przyrodę w służbę swojego planu zbawienia. Nakazuje swoim uczniom, aby patrzyli na przedmioty, na pory roku i na ludzi z ufnością dzieci, które wiedzą, że nie zostaną porzucone przez przewidującego Ojca (por. Łk 11,11-13). Uczeń Chrystusa, daleki od tego, by stać się niewolnikiem rzeczy, powinien umieć się nimi posługiwać, by budować współuczestnictwo i braterstwo (por. Łk 16,9-13)”. KNSK 453.